

Runas veidošana

Gatavojot runu par lasīto darbu, vispirms **izdomā**, kas būs galvenais, ko gribēsi tajā pateikt!

Atceries – svarīgi ir īpaši pārdomāt, kā runu **sāksi**, kā to **pabeigsi**!

Runā vari pastāstīt kādu interesantu literārā darba notikumu, raksturot galvenos tēlus, izcelt darbā ietvertās problēmas, komentēt interesantus citātus vai atziņas.

Uzraksti **runas plānu**! Ja neesi drošs runātājs, raksti arī runas **melnrakstu**.

Noskaidro, vai jāveido prezentācija. Reizēm ir vieglāk runāt, ja ir vizuāls atbalsts, taču pārlicinies, ka izmantosi to tikai kā palīglīdzekli. Klausītājiem ir vieglāk uztvert stāstīto, ja ir arī vizuāla prezentācija.

Izmēģini, vai vari iekļauties laikā! Vari savu runu ierakstīt diktofonā, lai korigētu pēc noklausīšanās gan saturu, gan, iespējams, valodas lietojumu.

Runas sākums

Runu var iesākt ļoti dažādi:

- ar jautājumu;
- ar kādu atziņu no darba;
- ar joku, kas saistīts ar darbu;
- ar stāstu, kurā sasaisti savu pieredzi un literārā darba notikumus;
- ar kāda nozīmīga (kritiķa, rakstnieka utt.) cilvēka viedokli par šo darbu;
- ar iemesliem, kāpēc šis darbs būtu jāiepazīst u. c.

Runas nobeigums

Runas nobeigumā var

- atkārtot tavas runas svarīgākās atziņas;
- ieteikt literāro darbu kādai noteiktai lasītāju grupai;
- izteikt vēlējumu, rosinājumu;
- izteikt galveno atziņu, kuru ieguvī, izlasot darbu;
- nolasīt kādu būtisku citātu
- u. c.